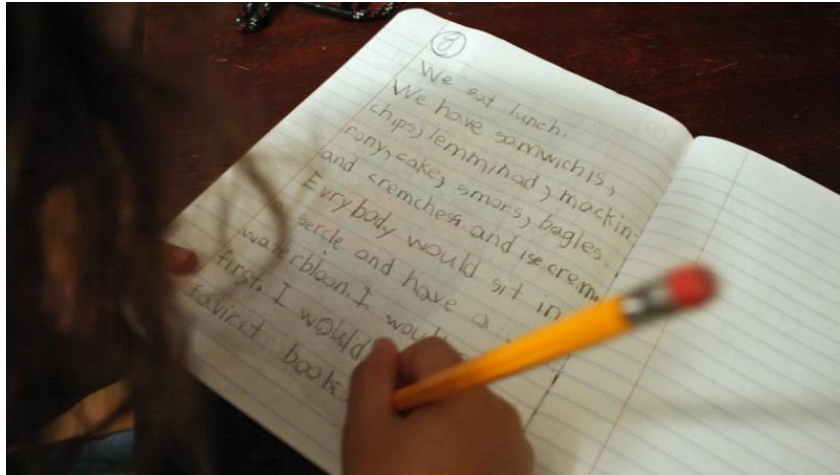

Wat is er gebeurd met het handschrift in lockdown?

Terwijl het leren tijdens de lockdown meestal met computers plaatsvindt, raken veel leerlingen hun schrijfvaardigheid kwijt.

Handschrift beoefenen houdt veel meer in dan een geschreven stuk er alleen maar aantrekkelijker uit te laten zien.

Onderzoek geeft aan, dat regelmatig oefenen op schrijven met de hand niet alleen helpt om een hoger niveau van geletterdheid te bevorderen, maar ook kan helpen bij het creëren van originele ideeën en het onthouden van informatie.

Jarenlang werd het belang van handschriftonderwijs echter ondermijnd door de toenemende prevalentie van computers. Tijdens de lockdowns van het coronavirus, naarmate meer en meer leren online ging, werd deze invloed nog duidelijker. Gezien het afstandelijke karakter van online leren, was het voor leraren moeilijker dan ooit om ervoor te zorgen, dat hun leerlingen regelmatig schreven en hun handschriftvaardigheid ontwikkelden.

Covid: De impact van lockdown op handschrift

Volgens een rapport van Ofsted uit oktober 2020, waarin de resultaten van de recente bezoeken aan scholen werden beschreven, merkten schoolleiders op, dat schrijven "een probleem was voor sommige leerlingen, inclusief uitgebreid schrijven, spelling, grammatica, presentatie, interpunctie en handschrift".

Een inspectierapport uit november voegde daar aan toe, dat schoolleiders van mening zijn, dat handschriftnormen "beïnvloed zijn door de tijd dat leerlingen weg waren" van school.

Betekent dit dus, dat leerlingen hun uithoudingsvermogen voor schrijven zijn kwijtgeraakt? En kan dit niet alleen van invloed zijn op hun geletterdheid, maar ook op hun vermogen om zoveel te schrijven als nodig is wanneer zij de volgende keer een schriftelijke test of toets moeten afleggen?

Jo Atkinson, handschriftdeskundige en ergotherapeut aan de Faculteit der Gezondheidswetenschappen van de Universiteit van Bradford, zegt dat er gegevens binnenkomen over de mogelijke gevolgen van de lockdown op het handschrift van kinderen.

"Mijn grootste angst betreft hun fundamentele bewegingsvaardigheden", zegt Atkinson. "Veel kinderen hebben de afgelopen tien maanden zo weinig gelegenheid gehad om te sporten, en ze hebben niet allemaal een bureau om aan te werken. Sommigen zitten misschien wel zes of zeven uur achter elkaar in een bed, met hun longen omhoog gedrukt of een posturale kyfose (ronde rug).

"Zullen ze zo voldoende heupstabiliteit krijgen om aan een tafel te zitten en te schrijven?"

Dit alles in combinatie met een afname van het eigenlijke oefenen op het handschrift, kan in het algemeen bijdragen aan een verlies van uithoudingsvermogen bij het schrijven, zegt Atkinson. "Ik dacht dat, als kinderen thuis niet zo happig zijn om te schrijven, er een periode van bijscholing moet komen", vervolgt ze.

"En het gaat niet alleen om de fysieke dingen, zoals of ze de vereiste spieren rond de duim hebben. Het gaat er ook om, of ze zich kunnen concentreren op de taken in de klas en zich kunnen concentreren op het schrijven."

Bijspijkerlessen

Het goede nieuws, zegt Atkinson, is dat er geen reden is waarom bijspijkerlessen voor diegenen die hun handschrift achteruit hebben zien gaan niet effectief zou zijn.

"Men denkt dat de gouden tijd voor het ontwikkelen van kinesthetische scherpste en besef – het vermogen om te weten waar je gewrichten zijn – komt in de basisschooljaren, tot ongeveer 11 jaar," zegt ze.

"Zo heb ik met een aantal volwassenen gewerkt die problemen hadden met schrijven, sommigen met hersenletsel bijvoorbeeld, en ze hebben het kunnen oppakken."

"Op de een of andere manier worden de neurale netwerken opnieuw geïntegreerd en vinden ze een manier om het te doen. Ik hoop dat scholen met doelbewuste toepassing een manier zullen vinden om eventuele problemen met schrijven te overkomen."

Atkinson wijst ook op andere redenen voor hoop, zoals een enquête over schrijfgewoonten die vorig jaar juni door de National Literacy Trust werd gepubliceerd. De liefdadigheidsinstelling ondervroeg meer dan 4.100 kinderen en jongeren van 8 tot 18 jaar in het Verenigd Koninkrijk tijdens de eerste nationale lockdown, en bijna 60.000 in de drie maanden die eraan voorafgingen.

Meer dan een vijfde van de respondenten zei vaker te schrijven tijdens lockdown, terwijl 27 procent zei dat ze in die periode meer in een dagboek of logboek hadden geschreven.

"Ik denk dat er tekenen van hoop zijn over lockdown en de impact ervan op handschriftvaardigheden", zegt Atkinson. "Maar ik maak me gewoon grote zorgen over de algehele gezondheid en het welzijn van kinderen en jongeren, dat zijn de dingen die een kind nodig heeft om te kunnen schrijven."

"Ja, ze hebben uithoudingsvermogen nodig, ze moeten brieven kunnen schrijven, maar ze moeten ook zintuiglijke informatie uit hun omgeving kunnen filteren – ze moeten in de juiste gemoedstoestand zijn. Mijn grootste zorg is hoe de lockdown daarop van invloed kan zijn geweest. "

Bron

What has happened to handwriting in lockdown? Chris Parr, freelance journalist, Tes, March 30, 2021

<https://www.tes.com/news/covid-schools-what-happened-handwriting-lockdown>
<<https://www.tes.com/news/covid-schools-what-happened-handwriting-lockdown>>

DS/31.03.21